

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Caput I. Miracula aliquot anno MCCCLXXIV patrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

AA. MONN.
VASTENENSIS.
BUS.

dem audiens, qualiter multi in suis miseris per dominam Birgittam fulcirentur, vovit peregrinando videre ossa sua in Vuatzsteno collocata, et statim, excusso verme, aliquantulum sensit remedium, et veniens ad dictum locum Vuatzstenum coram confessore confessus est, se omnino tunc esse curatum, Deum in sua Famula magnifice collaudando.

submergen-
dum servat,

46 Quidam equitans super glaciem, cum appropinquaret ex improvise juxta flumen propinquum, decidit, fracta glacie, in aquam cum equo, quem dum unda et cursus fluvii vehementer traheret, nec glaciem apprehendere valeret, venit ei in mentem vovere se ad limina domine Birgittæ et vitam suam correcturum, et, mirum dictu, statim equus traxit se ad partem glaciei et ita faciliter ascendit cum equo contra spem omnium, ac si manus hominum ipsum levassent. Illæsus igitur veniens ad terram, cum iter arripisset ad domum domine Birgittæ, ipsa nocte apparuit ei Domina quædam habitu reverendo dicens: Cogitas venire ad domum meam, nihil proderit animæ tuæ, nisi corium, quo circumligata fuit lingua tua, solveris pura confessione. Qui ex verbis istis compunctus venit, et cum lacrymis totam vitam juventutis suæ confessus est. Nam quoddam horribile peccatum perpetraverat, quod statuit in corde suo nulli se aperire, antequam sciret, se moriturum. Attamen frequenter de aliis peccatis confitebatur, concludens isto modo confessionem: Peto, inquit, absolutionem de omnibus, quæ dixi, et etiam de his, quæ non dixi. Cum vero hoc peccatum diu celatum aperuisset, sensit mirabiliter se alleviatum: antea quippe tamquam gravissimo onere constrictus erat.

amentem sui
competens
facit, e partu
laboranti
adest, et
mortuus de-
nuo vitam
reddidit.
* monentem

47 Quidam in amentiam raptus est ita, ut omnino perdidit sensum; cumque in oppido extra ecclesiam Lincopen. die nocteque gravaretur, et vix a multis teneri posset, dicens, quemdam hominem terrimum stare ante se montem* ad sequendum eum, et multa inepta loquebatur. Famulus itaque istius vovit, ut, si dominus suus sensum obtineret, non solum visitaret domum domine Birgittæ, sed perpetuo ei cum suo domino se servitutum. Insuper quousque posset, inducere velle eum ad ejus amorem et honorem. Et sequenti nocte bene convalescit dicens: Multa loca pertransieram, multas personas terribilissimas videram, sed inter alias vidi dominam Birgittam cum duobus comitantibus se loquentem. Facito, inquit, quod servus tuus promisit pro te, et proderit tibi super omnes thesauros. Qui complens votum, non solum in sensibus, sed et in anima est emundatus, abnegans omnes impietates et consuetudines vanas. Mulier de More Lincopen. dioc., cum novem diebus periclitaretur in partu, quæ* vovit multa et multa, sed nihil omnino profecit. Tandem voverunt multæ feminæ circumstantes, quod ipsa cum omni domo sua visitaret domum beatæ Birgittæ, et mox ad horam peperit tanta felicitate, quæ cum octo prius peperisset infantulos, nunquam tanta facilitate et levitate et columitate prius pariebat. Puer quidam mortuus plus, quam ad tres horas rigidus et frigidus jacebat. Cumque jam omnes flerent, mater votum vovit domine Birgittæ, quod, si puer revivisceret, non solum visitaret limina ejus, sed et ei perpetuo deserviret. Et statim, modico intervallo facto, puer, surrexit vivus. Quo facto, venit mater cum puero Vuatzstenum, et

* abunda

testimonio multorum fide dignorum ita factum D esse, ostenderunt. Item consimilis gratia de alio puero narratur, qui longiori spatio temporum quasi ad succensionem unius magnæ candelæ jacens mortuus, facto voto ad dominam Birgittam, surrexit vivus.

ANNOTATA.

a Brinum seu Bruna Moraviæ oppidum hic indicari videtur, cum mox num. proxime seq. sistantur lectori S. Birgittæ exuvie, in Sueciam transferendæ, primum in Polonia, dein vero in mari inter Alemanniam et Sueciam.

b Vide Annotata in cap. 3, lib. 3 Vitæ S. Catharinæ. a Bertholdo scriptæ, lit. i.

c Vide Annotata ibidem lit. d.

d Vide ibid. lit. k.

e Vide lit. a in Annotatis in part. 1 Miraculorum S. Birgittæ.

f Colitur secundo ab urbe Stockholmiensi militari Sudermanniam versus.

g Pro hoc et similibus, quæ deinceps occurrunt, locis minus notis vide Annotata in cap. 1 lib. 3 Vitæ S. Birgittæ, a Bertholdo scriptæ, E lit. c.

h Seu Gothia Occidentali, Sueciæ regione.

i Ad lacum Vether in Suecia.

k Vide lit. a in Annotatis in part. 1.

l Oppidum Germaniæ in circulo Westphaliæ.

m Vide lit. a in Annotatis in part. 1.

n Hypocaustum.

PARS VI.

Auctoribus monachis Vastenensibus.

CAPUT I.

Miracula aliquot anno MCCCLXXIV patrata. F

Benedictus ergo Deus, et Pater Domini nostri ^{Pramiso} Jesus Christi, pater misericordiarum et totius consolationis, qui miserabilis in famulis; etiam jam mundo senescente; fide vero bonis operibus approbata, fere ad occasum mundo tendente, in finem diligendo suos charitatem suam ostendere dignatus est, quique per placita sibi merita venerabilis Brigittæ de Suetia hæc supra dicta miracula, et multa alia, quæ, ne legentes afficerent tædio, non sunt scripta omnia in libro hoc, operari dignatus est. Et [ob] hoc scripta sunt, ut credatis, quomodo hæc erat vera Dei famula, quam tam hujusmodi signis non immerito admirandis dignificaverat et quotidie dignificat, omni nationi, quæ sub cælo est, digne colendam exhibet, quæ a primis juventutis suæ annis jugo servitutis suæ levissimo se subjecit: ita quod cum marito suo devote visitaret Romam, et Compostellam a, et multa alia loca, in quibus Sanctorum reliquiæ requiescunt, rediensque ad patriam ad continentiam perfectionem adduxit eundem, ut multis annis simul

A simul sine exactione, et redditione debiti conjugaliter viverent, jam adhuc ligata matrimonio, sobrietatem vidualem victu et vestitu præferebat, devotioque cordis ejus et orationum instantia magna in ea futuræ resignationis et gratiæ perfectionem præmonstrabant.

revelatio-
num, 49 Cumque jam a lege viri soluta esset, bona sua hæredibus et pauperibus distribuens, et a mundi delectationibus et patriæ retinaculis parentumque solatiis se expediens, et ex jussu Christi ad Romam iter arripuens *b*, ipsum pauperem pauper sequens, nihil sibi nisi simplicissimum victum et vestitum a generis sui nobilitate *c* contemptibilem retinebat. Propter quod et ea, quæ omnem mundi consolationem abjecerat, mirandis consolationibus, gratis et revelationibus est divinitus illustrata, sicut in libris Revelationum sibi cœlitus ostensarum lucidissime continetur. In quibus omnibus non suam, sed Dei gloriam quaerens, latere quidem ob humilitatis custodiam maluisset, nisi quantum ad proximorum salutem prospexisset, et ideo Spiritus vel Christi potius sibi insuper apparitiones confessori suo *a* adhuc in corpore viventi, et omnibus his, verum testimonium perhibentibus (scimus enim, et vere credimus, quia verum est testimonium ejus) manifestare jussa est, cui in spiritualibus humiliter obediens, omnia sibi divinitus ostensa non sine devotionis lacrymis revelavit. In quibus, inquam, Revelationibus ostenditur incomprehensibilis et inexcogitabilis Christi Dei et hominis pietatis charitativa dignatio.

S. Birgitta 50 Atque hinc omnes propter preces et merita Matris misericordiæ Virginis Mariæ, Sanctorumque suorum ab æstu peccatorum et ad postulandum misericordiam placidissime convocantur. Unde Dominus, cui est proprium misereri semper et parcere, in his Revelationibus suam omnipotentiam suæ divinitatis in sublimitate maximæ miserationis indicat, ut inexcusabiles sint omnes, operante divino judicio, qui misericordiam tam leniter, tamque dulciter exhibitam contempserint: numquid non excusabiliter dignus est justitia divini judicii fieri *, qui tam dulcibus verbis et operibus, quam hujus apparitionis seriem continere * oblatam sibi contemnunt admonitionem et respiciunt miserationem? Quapropter præparent omnes animos, et expandant voluntatum suarum sinus, ut mensura misericordiæ bona, scilicet super meritum confecta, super speratum cogitata, super desiderium et omnem cogitationem superfluens per mediaticem matrem Dei et hominis a Filio suo fonte omnis pietatis infundatur: nec suspicio ulla fallacis spiritus mentibus ista legentium obrepit: non enim credendum est, quod spiritus malignus vere justos decipiat, vel peccatores in melius convertat, vel charitatem, quam non habet, cordibus frigidis infundere queat, vel in aliquo gloriam Dei, cui invidet, promoveat.

factarum, 51 Sicut enim impossibile est, quod spiritus veritatis loquatur mendacium, vel a justitia quemquam avertat, vel superbiam, vel invidiam cordibus sibi subditis inspiret, vel omnipotentis Dei contemptum adducat, et spiritui falsitatis oppositum * horum malorum propter inolitam ei malignitatem et nequitiam omnino sunt interdicta, et si forte quis hoc, vel aliquid horum bonorum spiritui maligno possibilis esse ad faciendum contendat; consequens est, quod

opposito horum spiritui maligno, et sanato possibilis esse contendat, et veniat mendabilis *e* error, ut mala Deo et bona diabolo tribuantur, et justorum princeps et rectorum credatur diabolus; impiorum vero structor et investigator * Deus esse blasphemetur. Si quis autem Revelationibus, quæ a Jesu Christo et amantissima matre sua Maria Virgine sint misericorditer ostense, credere nequeverit vel noluerit, operibus ipsis credat. Ipsa enim opera testimonium perhibent, de cujus spirituali locuta sit vivens in corpore, quæ carne soluta tantis miraculis quotidie succurrendo illustratur. Incredibile enim, imo impossibile esset, quod Deus secretorum cognitor, hanc tam mirabiliter dignificaret mortuam, si tanta, quæ in Revelationibus continentur, contra scientem omnia ad inventionem propria fingere præsumpsisset.

52 Hæc autem miracula, quæ in hoc parvo volumine continentur, in quibus non est attendenda Latinitas, ruditas, nuditas, vel simplicitas, sed propter dilectam sibi mirabiliter operantem amantissima charitas, immensa bonitas et suavissima benignitas; non solum nota sunt E venerabilibus patribus et dominis, videlicet domino Brigero archiepiscopo Upsalen. *f*, domino Thomæ episcopo Vexionen. *g*, domino Nicolao episcopo Scaren., domino Matthiæ, episcopo Arosiens. *h*, dominis canonicis Capituli Lincop., inelytis baronibus domino Amiglosom comiti Urknoënsi, Boëtio Joannis capitaneo Silanden., dominis Benedicto et Carolo consiliariis et militibus illustris regis Suetiæ, qui ad firmiorem evidentiam eadem vera et fide digna sigillorum appensione approbarunt; verum etiam toti fere communitati Suecorum regni antedicti, * pro recuperanda tam animæ, quam corporis sanitate ad dictum locum Vuastenum, ubi ossa ejusdem Domine quiescunt, catervatim quotidie confluunt, quæ per eam fiunt signorum magnalia cernere cupientes. Ad laudem et gloriam Domini nostri Jesu Christi, cui est honor et gloria cum imperiali potentia per infinita sæcula sæculorum. Amen.

53 Benedictus Deus et pater Domini nostri ad hæc litteris Jesu Christi, pater misericordiarum et totius consolationis, qui ad ædificationem et consolationem suorum in primis temporibus per servos suos Prophetas fecit magna et inscrutabilia et mirabilia absque numero, salutemque magnam in medio terræ, dum in Judæa tantum notus esset. Intrante vero tempore miserationis gentium, dedit hominibus scientiam Altissimus honorari in mirabilibus suis, in his curans, mitigabat doleres per mundi climata circumquaque, cum in omnem terram sonus prædicationis Apostolorum * procederet, manus suas extendens tunc in sufficientia ad sanitates et signa et prodigia fieri pro nomine sancti filii sui Jesu, quæ Suetia Borealis regio audita percipiens, suave jugum Domini sponte suscepit, evulsisque spinis perfidiæ et tribulis idololatriæ, ut vinea fructifera fructus justitiæ germinaret. Et hæc vinea, de tenebrosis idololatrantium Ægyptiorum ergastulis prælucente lumine, gratia Dei, translata, ejusque dextera firmis fidei radicibus plantata, nec non sedulis cœlestium dogmatum imbribus per doctores Catholicos *i* irrigata, licet aliquoties, raro tamen miraculorum in signis ad uberiorem virtutem perfectam fuisse dignoscitur illustrata.

AA. MONS.
VASTEN-
SIBUS.
* an oppo-
sita?
* an instiga-
tor?

et miraculo-
rum ejus en-
comio.

f
g
h

* supple: qui

ad hæc litteris

F

i

AA. MONN.
VASTENENSIBUS.
consignanda

54 Unde in illa nonnulli devotis cupiebant affectibus hujusmodi caleferi, et ad amorem divinum ferventius accendi, ne Aquilo ille, a quo panditur omne malum super habitatores terræ, aliquos imbecilles ejus palmites gelu perfidiæ posset exurere, seu radices ejus extirpare. Quorum desideriis Dominator virtutum, qui cum tranquillitate judicat, et magna reverentia disponit omnia, benigniter accurrens ineffabili sua sapientia ad nos habitantes in his extremis terræ finibus, regno videlicet Sueciæ prædicto, attingendo invenit magni pretii mulierem, videlicet venerabilem et sanctæ memoriæ dominam Birgittam, virtutum armis contra vitia valde fortem, ut in illo libro de Vita ipsius plenius declaratur, et sibi revelando secreta celestia Sponsam suam et filiam suam creberrime nominatur *, ut in Libris Revelationum sibi viventi in corpore cœlitus ostensorum aptius edocetur. Et ne humanæ conditionis infirmitas nimis tarda ad credendum redderetur, quod Christus in cœlo residens, loqui foemina in hac mortalitate degenti dignaretur, non cessat ejusdem Dei et B Domini nostri Jesu Christi magnifica gloria Sponsam suam in omnibus circumquaque regnis magnificis, ut infra dicitur, miraculorum prodigiis illustrare, sic pie satisfaciens oculis suis videre mirabilia fieri affectantium; nec non evidenter ostendens, hanc se intime dilexisse, crebrisque et charitativis locutionibus consolatoriis, nec non admirandis revelationibus lætificasse viventem in corpore, ad cujus nominis invocationem in carne mortua, tam innumera signorum magnalia quotidie dignaretur ostendere.

Vasteneses
monachi

55 Quæ si omnia publicarentur, unius scriptoris, licet velocissimi sedulitas ea colligere et conscribere non valeret. Igitur ad hoc, ut a pueris devotis magnificentia divinæ laudabile nomen eo ferventius exaltetur, et agnoscat omne sæculum, quanta gloria Deus dignificat in Sanctis suis prædictam famulam suam Dominam Birgittam a primo tempore, quo ab Urbe Romana ossa sua translata sunt *k*, ex præcepto venerabilis in Christo patris domini Nicolai divina miseratione episcopi Lincopen. per patientem litteram ipsius sigillo roboratam, nos Gudnarus Frederici *l*, Joannes Giurderi, et Batismandus, licet indigni, presbyteri in monasterio Vuatzsteno Lincopen. diœc. prædicti regni Suetiæ commorantes, diligentiam, quam potuimus, apposuimus ad scribendum in hoc volumine, cum testibus et personarum et locorum, in quibus habitabant, nominibus aliqua miracula, per quæ virtuosus Deus glorificat Famulam suam: sed nequaquam omnia, sed multa valde stupenda referuntur nobis. Collegimus etiam prius aliqua miracula in unum alium libellum, quem reverenda domina Catharina, venerabilis et sanctæ memoriæ dominæ Birgittæ filia, tulit secum ad Sedem Apostolicam, sigillatum sigillis venerabilium patrum ac dominorum, qui in fine ipsius nominantur, et ex miraculis, quæ scripta sunt in libello, scripsimus sex in principio voluminis cum personarum, testium et locorum, in quibus habitant, nominibus. Facta autem sunt illa sex miracula non longe a monasterio Vuatzsteno, et idcirco ad ea testes et nomina faciliter reperire potuimus.

se accingunt.

m

56 Alia vero pleraque *m* facta sunt in remotis partibus et ideo testes ad hæc inquirere sine

difficultate non valuimus; nec * in his sex propter appositionem nominum testium et locorum necessario compulsis sumus dictiones aliquas præmittere; verumtamen tam illa, quam ista in veritate facta scimus, et vidimus personas, cum quibus facta sunt; licet primo per negligentiam testes vel nomina illi * apponere omisimus. Vere etiam credimus, multa per eam facta miracula, quæ nusquam referuntur ad nos, quod patet per multos huc peregrinantium, et ceram in diversis formis suspendentium, qui ita veniunt atque recedunt, qui nobis penitus nihil loquuntur. Sciendum est insuper, quod multi sunt in partibus istis cognomina non habentes: hujusmodi ergo de oppidis, in quibus habitant, nominamus, Item notandum, quod veniunt aliqui non recordantes præcise dicere nobis diem, quo infirmitas eorum inceperit, aut finierit. Diem ergo et annum, quo ad nos veniunt, ponimus, hoc ex plerisque perpendicularibus, quod statim, finita passione, iter arripiunt, quorum aliqui hoc valde debiles attendunt, et ad locum ipsum Vuatzstenum pervenientes gaudent se per venerabilis dominæ Birgittæ merita perfectæ curationis antidotum in itinere prægustasse. Initium ergo signorum, per eam in partibus istis factorum, hoc est.

57 Contigit anno MCCCXXIV feria tertia Pentecostes, quod quidam nobilis, Fadheresse nomine, de oppido Sodrbbii, parochiæ Jeroptompta Lincopen. diœc. *n* ab hostibus suis capitur, et strictissime ligatus a domo sua plus quam xxx milliaria usque ad litus maris adducitur. Nave itaque parata, qua ad Alemanniam ulterius traderetur, ut ibi liberius tantam argenti summam, quantam vellent, ab eo per pœnas extorquere possent; stans itaque vir ille in litore, doloribus undequaque circumseptus, audit, quod illi qui transtulerunt reliquias dominæ Birgittæ a Roma, pausandi gratia constiterent non longe a loco, quo ille staret. Illam ergo in sui auxilium, ut saltem in patria sua remeare posset, altis suspiriis invocabat. Et statim armati de propinquo castro Brimi plures et fortiores captivatoribus suis venerunt, et prohibuerunt, ne adduceretur in regionem alteram, sed imponeretur sibi ibi certa summa pecuniæ pro captivitate solvenda, si justitia sic diceret, quod et factum est, et ille liber ad patriam dimissus est. Illi tamen, qui juvabant eum, in nullo sibi attinebant, sed huc usque venerant propter inimicos ejus. Ille vero, dum reverteretur ad propria, venit ad illos, qui transtulerant ossa dominæ Birgittæ, et sequebatur eos, usque dum collocassent ea in monasterio suo Vuatzsteno, quo collocata sunt quarto Nonas Julii *o* anni prædicti, narrans gratiam factam. Postmodum per reges et proceres liber datus est, ita quod captivatoribus suis obolum postea non solverit. Testes sunt nobiles viri Haquinus Tampe de oppido Ludhigistadl parrochia Sydstad Lincopen. diœc.

58 Nobilis quidam Hanus similiter nomine in civitate Sadhr. Lincopen. diœc. aperte blasphemans laude dignam Birgittam, ubi primum venimus ad regnum Suetiæ in festo Apostolorum Petri et Pauli anni prædicti *p*, tanta furia arreptus est, quod non solum vidit multitudinem dæmonum, sed currens ad quamdam arborem et se exspoliavit vestibus, flectensque genua coram arbore se vehementissime flagellavit; et qui solebat ante dicere, Quid mihi de illa Vtula

A tula et de reliquis suis, et si haberem unum equum valentem xl marcas, de illa nihil penitus curarem; postquam se flagellasset, invenit unam equam miseram et super eam sedens equitavit ad ecclesiam S. Laurentii Sudhricopen q. ibique dimittens equam intravit ecclesiam, claudensque ostium super se solum cum virgis et baculis totum corpus suum et caput miserabiliter vulneravit. Quod percipientes amici sui veniebant, et pulsabant ad ostium, ut eis aperiret. Ipso vero negante, ipsi tamen per aliquas fenestras ecclesiae intraverunt. Quod ipse videns, quasi pro sævis hostibus cum baculis, quibus se prius percusserat, se defendit, quem ipsi per astuta consilia capientes ad hospitium suum importune traxerunt.

mentis tranquillitati redditur.

59 Ille autem ex dementia sua digitos dentibus mordens, improprians eis et clamans, Vos maledicti latrones et tyranni ita male locuti estis de illa beata domina Birgitta, sicut et ego; ita digni estis maledictione et demonum societate, sicut ego. Qui suam et eorum nequitiam detegens, tandem rediit ad sensum suum et votum vovit visere reliquias sanctas. Cumque venisset in mentem prius ire ad limina Aquisgranii r, quia prius hoc voverat, et non impleverat, statim iterum arripitur, et gravius more solito multitudine demonum vexatur, et cum aliquantulum respiraret, habito consilio cum quodam viro discreto, promisit, ut monasterium Vuatzstenum visitaret. Qui arripiens iter primo, quasi mole quadam depressus vix ire potuit; sed egressus civitatem in maxima humilitate, pauperrimo habitu, nudis pedibus, per longas duas dietas venit ad locum destinatum, et tanta facilitate iter suum peregit, ac si infirmus non fuisset, Deo gratias referens, oblationem suam humiliter offerebat. Testes sunt honorabiles viri dominus Laurentius, curatus ecclesie predictae sancti Laurentii, et frater suus dominus Testus, vicecuratus ecclesie S. Trinitatis in civitate predicta.

paralysis subita,

60 Nobilis quidam Regualdus, Inolisson nomine, de oppido Idhm, Parochie Naselta Strangien. dioc. s paralyticus effectus fuit, ita quod nullus membri dexterae partis usum haberet, et loquendi, videndi, audiendi officium amisisset. C Quod videntes uxor ejus et sacerdos curatus ibidem dominus Joannes, et sibi plurimum condolentes, voverunt pro ipso, cum ipsemet non posset, quod ipse visitaret reliquias domine Birgittæ in Watzsteno, oblaturus pro quolibet articulo, usu officii sui naturalis carente, unam marcæ cereæ. Quo facto, mirum in modum paulatim sensit se sanari; qui circa Nativitatem beate Virginis veniebat Watzstenum humiliter implens votum suum. Testes sunt Joannes predictus, pater Styrbertus abbas monasterii Vileta ejusdem diocæ, et Laurentius de oppido Thiorby ejusdem parochie.

et naufragium

61 Honorabilis pater Stibernus abbas de monasterio Juleta Strengien. dioc. t ad Watzstenum direxit litteras in hæc verba: Reverendo viro domino Petro, Priori Alvastru u, in Vuatzsteno existenti in Domino salutem. Abscondere ceppi, quod experior non abscondendum esse, videlicet quod Domina illa gloriosa, domina Birgitta magna, dum invocata fuerit, in aquarum periculis auxiliatrix erat. Nam in Stagno Malear a propo passagium Ologasund navem ascendi transiturus versus Strengines y, extensoque velo sub illo vehementi flatu, qui erat circa fe-

stium B. Martini, scopulo quodam læsa est navis; fracto autem gubernaculo et rupta navi, velum deponere volebamus, sed non potuimus, flatu instrumenta veli stringente; sicque navis velocissime currens fortius rupta est. Tandem velum trahere volentes in tanto periculo Missam, Salve, sancta Parens, in honorem gloriosæ Birgittæ dicendam vovimus, et tantum protinus relevamen accepimus, quod nec minima gutta aque percipiebatur navem intrare. Pueri autem et famuli, priusquam navis rumpebatur, ad unam leucam pluries exhauserunt aquam, quia navis propter vetustatem porosa erat, rupturæ vero tam amplæ fuerunt, quod non erat in manu nostra auxilium ferre.

AA. MONN. VASTENENSIBUS.

62 Ipsis itaque ab invasione aquæ mirabiliter exemptis, etiam, pori, qui ante receperunt aquam, tanto deferentes facto quieverunt. Verumtamen aqua, rupturis alludens, inconsuetum sonum dedit, mira reluctante potentia, quippe in comparatione tantæ resistantiæ ostendit, se in tali actione minoris esse potentiæ et virtutis. A terra utique remoti eramus sub isto facto ad longam dimidium leucam, et navis postmodum remis ad terram ducta et in portu firmata, aqua mox cepit absorbere. Post hujus reparationem famuli se habuerunt in exhauriendo aquam de navi, sicut ante fractionem: me autem descendente de navi Strengenes, et famuli persequebantur viam versus civitatem Stocholmiensem z, ubi eadem navis penitus est destructa, illæsis tamen famulis et rebus nostris. Hæc itaque facta sunt non invocantis merito, sed invocati nominis dignitate. Et quid igitur tantæ auxiliatrici rependemus? Scimus pro certo, quod ipsa re vera et nomine veraciter extitit bona, invocantibus reis juvamen tribuens. Taceant adversarii. Valet in Christo semper. Scriptum in crastino B. Vincentii meritis gloriosi. Testes sunt dominus Soal monachus, et sacerdos monasterii Rinna in terra Gothlandiæ aa Bero-campæ Laurentii Benedicti, Joannes Petri nobiscum in navi periclitantes. Ista quatuor miracula posita sunt in primo libro, et duo de illis, videlicet de domino Nicolao de Suenthalis, et de piscatoribus sequuntur.

depellitur,

z

aa

63 Item circa festum S. Nicolai episcopi nobilis quidam primo nomine de castro sito juxta civitatem Orobro bb Strengien. dioc. deridens Dei Famulam altero oculo subito privatus est. Qui post dimidium annum de blasphemia poenitens, et votum peregrinationis ad eam emittens atque perficiens se, gaudebat amissam præteriti oculi claritatem recuperasse. Testes sunt Hermannus scura et Villabargh cum ceteris ejusdem castri castrensibus. Eodem tempore Jacobus aurifaber, civis dictæ civitatis Orobro, etiam blasphemans Dei Famulam paralisi dissolutus est, qua per tres dies et tres noctes miserabiliter afflictus est, vovit se peregre visere, quam deriserat, qui mox usu firmaque stabilitate membrorum percepta, quod voverat, adimplevit. Testes sunt concives et amici sui Aquinus et Joannes.

oculus restituitur, et alter paralyticus sanatur. bb

bb

F

ANNOTATA.

a De itinere ejus Compostellano vide dicta § 9 Comment. præv.

b Anno 1346.

c De hac consule § 3 Comment. prævii

d A confessionibus illi fuere Matthias, canonicus Lincopiensis in Suecia, Petrus Alvastrensis,

AA. MONN.
VASTENENSIS
BUS.

sis, et alter item Petrus, Vastenensis dein confessor generalis.

e An a voce Mendum hoc Adjectivum hic deducitur ?

f Qui vitam S. Birgittæ, primo loco supra eacusam, conscripsit.

g Hic adstilisse continuo traditur ædificationi monasterii Vastenensis usque ad annum 1374 in hujus loci Diario ad annum 1405.

h Harum in Suecia diocesium notitiam dedi in Annotatis in part. i Miraculorum lit. a.

i S. Anscharii, archiepiscopi Hamburgensis, Danorum et Suecorum seculo ix Apostoli, Vitam habes in Opere nostro tom. i Februarii ad diem iv ejusdem mensis : de Suecorum vero conversatione agitur § ix Comment. prævii pag. 401.

k Cœpta est ea translatio anno 1373, mense Septembri ; perfecta vero sequenti mense Julio.

l Fuit e comitibus S. Birgittæ Hierosolymam peregrinantis, uti et S. Catharinæ, ejus filix, matris suæ reliquias in Sueciam deportantis, ex Diario Vastenensi ad annum 1389, quo obiit.

m Videntur hic indicari miracula part. 5 supra relata. Vide num. 399 Comment. prævii.

B n Videsis lit. a in Annotatis in part. i Miraculorum supra.

o Die iv Julii.

p Id est, anni 1374.

q Id est, ut opinor Sudhercopensis ; de Sudhercopensi autem Sueciæ portu vide Annotata in cap. 3, lib. 3 vitæ S. Birgittæ lit. k.

r Vide Annotata in part. 5 Miraculorum S. Birgittæ lit. k.

f Vide ibid.

t Vide Annotata in cap. 3 lib. 3 vitæ S. Birgittæ, a Bertholdo scriptæ lit. f.

u Monasterii Ordinis Cisterciensis ad locum Vether.

x In Gothia Orientali.

y Strengnesiam.

z Regum Sueciæ modo sedem.

aa Sueciæ Orientalis pars est.

bb In Nericia sitam.

CAPUT II.

C Miracula, anno MCCCLXXV facta.

Amens, mutus, languidus, a

Item anno sequenti, videlicet anno Domini MCCCLXXV, Benedictus, monachus Ordinis Prædicatorum de clastro suo in civitate Strengien. a consistens apud ecclesiam Ekiolistadh ejusdem dioc. deridens laudabilem Dominam, amens omnino effectus est per tres dies et noctes circa Epiphaniam Domini ; qui, facto ad eum peregrinationis voto, quam deriserat, visitare, vivacitatem sensuum pristinam est adeptus. Testes sunt honorabiles viri et dominus curatus ecclesiæ Ekiolistadh, dominus Honichinus curatus ecclesiæ Ekgeby ejusdem dioc. Item circa Epiphaniam Domini Nicolaus pistor quadraginta fere annorum de oppido Uthebgrh parochiæ Hunnita in vallibus Arosien. dioc. b a nativitate mutus, audita fama miraculorum, per quæ omnipotens Deus mirificat Famulam suam, gratia adipiscendi usum loquelæ peregrinando cœpit visere locum Watzstenum, soluto in itinere linguæ ligamine, perfecto loquendi præditus officio, ad propria cum gaudio reversus, est, peregrinatione sua fideliter consummata. Testes sunt Nicolaus et Laurentius agricultores in oppido prædicto. Petrus sartor de Kausbethorp. parochiæ Kustha Srengien. dioc. per novem hebdomadas languore gravissimo laborans, novem ultimis diebus perditio sensu atque loquela, nihil omnino comedere potuit. Tandem ad sensum rediens, fecit votum peregrinationis ad monasterium Watzstenum, quod, illico plena sanitate recepta, circa Octavam Epiphaniæ humiliter adimplevit. Testes sunt Holinger de oppido Gutamu, Joannes de oppido Frolimda ejusdem parochiæ.

65 Item circa Purificationem B. Virginis Joannes monachus de Ordine Minorum clastro sito in civitate Orbuga. c Arosien. dioc. verbis minus decentibus blasphemans gratiam reverendæ Domine nostræ factam, morbo ephiletico * subito cecidit, et visu, auditu, loquela, motu, omnique sensu rationabili perditio, per tres dies et noctes jacuit quasi truncus inutilis, cujus miseriæ Dominus Arvidus ecclesiæ prædictæ curatus, et discretæ matronæ ejusdem civitatis Catharina et Margarita compatientes, fecerunt votum peregrinationis pro eo Famulæ Dei, qui eadem hora surgens sanus, fatebatur, se libenter velle, quod pro eo voverant, adimplere. Testes prædicti sunt. Ryatilborg, uxor Gymari, de oppido Unidhalbagh parochiæ Hunnita Arosien. dioc. per tres dies et noctes periculosissime laboravit, ita quod mulieres secum existentes de vita ipsius penitus desperarent. Adveniens post curatus ecclesiæ Arnardus pro audienda ab ea confessione, sibi consuluit Famulæ Dei votum peregrinationis emittere. Quo facto, infantem peperit incolorem circa festum Purificationis B. Virginis votum fideliter adimplendo. Testes sunt dominus Arnoldus prædictus, Catharina et Ignefridis, convicinæ suæ. Dominus Nicolaus curatus ecclesiæ Suusal Lincopen, dioc. paralisi dissolutus pro sui sanatione dominam Birgittam devote flagitavit, et tempore Quadragesimæ, prout potuit, venit Watzstenum pro salute recuperanda, ubi in paucis diebus tantum convaleuit, quod in sancto die Paschæ, nobis et aliis pluribus videntibus, Missas in monasterio celebravit, et, hoc est, Nono Kal. Augusti anni instantis d suam ecclesiam sanus regit. Testes sunt honorabiles viri Tiko curatus ecclesiæ Vadhrstadha, et dominus Andreas curatus parochialis ecclesiæ Arrestadha, et dominus Tyrgillus de domo S. Spiritus Skami-

gen. 66 Decem viri cum puero parvo sedebant ad piscandum super glaciem in stagno magno, monasterio Waszstenensi adjacenti, ubi talis est consuetudo, quod, dum appropinquat tempus resolutionis glaciæ, vehementissimo strepitu incipit ebullire et commovere a profundo et magna violentia rumpere primo parvas rimas, quæ sunt in glaciæ, has in modico spatio faciens valde latas, licet glaciæ in densitate habuerit plus, quam ulnam. Et tunc, superius adjuvante impetu ventorum, dividitur tota glaciæ in grossa frusticula, et tunc multi existentes super ipsam multoties submerguntur. Et, licet istud videatur mirabile ad credendum, hoc tamen omnis circumjacens regio attestatus. Sex vero de decem dictis viris commotionem a profundo audientes,

epilepticus, e
partu laborans et paralyticus sanantur,
epileptico e

F

submerisionis periculo